

„1. Przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Administrator danych może jednak przekazać dane osobowe do państwa trzeciego, jeżeli:”;

31) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. W przypadkach innych niż wymienione w art. 47 ust. 2 i 3 przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie daje gwarancji ochrony danych osobowych przynajmniej takich, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może nastąpić po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska pań-

stwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.²⁾) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prezesa Polskiej Akademii Nauk, sekretarza stanu, członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, pierwszego zastępcy Prezesa Narodowego Banku Polskiego, podsekretarza stanu (wiceministra), wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego, Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Zastępcy Rzecznika Praw Obywatelskich, Zastępcy Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Rzecznika Ubezpieczonych, kierownika urzędu centralnego, wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk, wojewody, zastępcy kierownika urzędu centralnego, wicewojewody.”.

Art. 3. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 595.

286

USTAWA

z dnia 23 stycznia 2004 r.

o zmianie ustawy — Prawo własności przemysłowej

Art. 1. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Jeżeli umowa międzynarodowa lub przepisy prawa Unii Europejskiej obowiązujące bezpośrednio w krajach członkowskich określają szczególny tryb udzielania ochrony na wynalazki, wzory użytkowe, wzory przemysłowe, znaki towarowe,

oznaczenia geograficzne lub topografie układów scalonych, w sprawach nieuregulowanych w tej umowie lub w tych przepisach albo pozostawionych w kompetencji organów krajowych przepisy ustawy stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca może uznać za projekt racjonalizatorski, w rozumieniu ustawy, każde rozwiązanie nadające się do wykorzystania, niebędą-

ce wynalazkiem podlegającym opatentowaniu, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego.”;

3) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Patenty są udzielane — bez względu na dziedzinę techniki — na wynalazki, które są nowe, posiadają poziom wynalazczy i nadają się do przemysłowego stosowania.”;

4) w art. 33:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹ w brzmieniu:

„3¹. Każde zastrzeżenie powinno być ujęte jasno, w jednym zdaniu lub równoważniku zdania.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Oprócz zastrzeżenia niezależnego lub zastrzeżeń niezależnych, które powinny przedstawiać ogół cech zgłaszanego wynalazku bądź kilku wynalazków, ujętych zgodnie z art. 34 w jednym zgłoszeniu, w zgłoszeniu może występować odpowiednia liczba zastrzeżeń zależnych dla przedstawienia wariantów wynalazku lub sprecyzowania cech wymienionych w części znamiennej zastrzeżenia niezależnego lub innego zastrzeżenia zależnego.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4¹ w brzmieniu:

„4¹. Wzajemne powiązanie w układzie zastrzeżenia niezależnego i zastrzeżeń zależnych powinno być wyraźnie przedstawione w zgłoszeniu.”;

5) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy brak ustawowych warunków wymaganych do uzyskania patentu dotyczy tylko niektórych wynalazków, ujętych w jednym zgłoszeniu, a zgłaszający nie ograniczy zakresu żądanej ochrony, Urząd Patentowy w pierwszej kolejności odmawia udzielenia patentu na te wynalazki. Po uprawomocnieniu się decyzji w tej sprawie Urząd Patentowy postanawia o dokonaniu odpowiednich zmian w opisie zgłoszeniowym.”;

6) w art. 108:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenie wzoru przemysłowego zawiera ilustracje, a w szczególności rysunki lub fotografie. Zgłoszenie wzoru przemysłowego może zawierać również próbki materiału włókienniczego.”;

b) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Na jednej z ilustracji, o których mowa w ust. 2, powinny być przedstawione w figurach wszystkie odmiany wzoru ujęte w zgłoszeniu.”;

7) w art. 120:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Znakiem towarowym może być każde oznaczenie, które można przedstawić w sposób graficzny, jeżeli oznaczenie takie nadaje się do odróżnienia towarów jednego przedsiębiorstwa od towarów innego przedsiębiorstwa.”;

b) w ust. 3:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) znakach towarowych podrobionych — rozumie się przez to użyte bezprawnie znaki identyczne lub takie, które nie mogą być odróżnione w zwykłych warunkach obrotu od znaków zarejestrowanych, dla towarów objętych prawem ochronnym;”;

— dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) znakach wcześniejszych — rozumie się przez to znaki zgłoszone lub zarejestrowane z wcześniejszym pierwszeństwem.”;

8) w art. 131:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie udziela się praw ochronnych na oznaczenia:

- 1) których używanie narusza prawa osobiste lub majątkowe osób trzecich;
- 2) które są sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami;
- 3) które ze swojej istoty mogą wprowadzać odbiorców w błąd, w szczególności co do charakteru, właściwości lub, z uwzględnieniem ust. 3, pochodzenia geograficznego towaru.”;

b) w ust. 2 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) zawierają urzędowo uznane oznaczenia przyjęte do stosowania w obrocie, w szczególności znaki bezpieczeństwa, znaki jakości lub cechy legalizacji, w zakresie, w jakim mogłyby to wprowadzić odbiorców w błąd co do charakteru takich oznaczeń, o ile zgłaszający nie wykaże, że jest uprawniony do ich używania;

5) zawierają elementy będące symbolami, w szczególności o charakterze religijnym, patriotycznym lub kulturowym, których używanie obrażałoby uczucia religijne, patriotyczne lub tradycję narodową;”;

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W odniesieniu do wyrobów alkoholowych, każdy znak towarowy zawierający elementy geograficzne niezgodne z pochodzeniem wyrobu uważa się za znak wprowadzający odbiorców w błąd.

4. Nie udziela się praw ochronnych na znaki zawierające elementy geograficzne prawdziwe w sensie dosłownym co do terytorium, regionu lub miejsca, z którego towar pochodzi, które mogłyby wprowadzić odbiorców w błąd, że towar pochodzi z innego, słynącego z danych wyrobów terenu. W przypadku homonimicznych oznaczeń geograficznych dla wina i piwa ochrona może być przyznana, z tym że Urząd Patentowy wezwie osobę, która dokonała zgłoszenia później, do dokonania w znaku odpowiednich zmian pozwalających na odróżnienie go od znaku wcześniejszego.”;

9) w art. 132:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie udziela się prawa ochronnego na znak towarowy dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli znak ten jest identyczny lub podobny do:

- 1) zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, chyba że zgłaszający jest uprawniony do używania tego oznaczenia, a udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy nie ograniczy nadmiernie możliwości używania zarejestrowanego oznaczenia geograficznego przez innych uprawnionych;
- 2) znaku, który przed datą, według której oznacza się pierwszeństwo do uzyskania prawa ochronnego, był powszechnie znany i używany jako znak towarowy dla towarów pochodzących od innej osoby;
- 3) wcześniej zarejestrowanego w Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, którego ochrona wygaśa, jeżeli od daty wygaśnięcia prawa ochronnego na znak towarowy do dnia zgłoszenia podobnego znaku przez inną osobę nie upłynął, z zastrzeżeniem art. 133, okres 2 lat.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) identyczny lub podobny do znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego lub zgłoszonego w celu uzyskania prawa ochronnego (o ile na znak taki zostanie udzielone prawo ochronne) z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innej osoby dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem wcześniejszym;”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ochrona znaku towarowego zawierającego oznaczenia, o których mowa w art. 131 ust. 2 pkt 2—4, oraz symbole, o których mowa w art. 131 ust. 2 pkt 5, bądź oznaczenia odnoszące się do pochodzenia towaru, nie wyłącza możliwości uzyskania prawa ochronnego przez innego przedsiębiorcę na

znak towarowy zawierający takie same elementy dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli znaki te mogą być w obrocie łatwo odróżniane.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy znak towarowy lub oznaczenie geograficzne zostało zgłoszone lub zarejestrowane w trybie, o którym mowa w art. 4.”;

10) art. 133—135 otrzymują brzmienie:

„Art. 133. Przepisu art. 132 ust. 1 pkt 3 nie stosuje się, jeżeli ochrona wygaśa na podstawie art. 169 ust. 1 pkt 1 lub uprawniony z wcześniejszego prawa wyrazi zgodę na udzielenie prawa ochronnego na późniejszy znak towarowy.

Art. 134. 1. Udzielenie przedsiębiorcy prawa ochronnego na znak towarowy dla określonych towarów nie wyklucza udzielenia mu prawa na taki sam znak również dla towarów identycznych lub podobnych, a także udzielenia mu prawa ochronnego na podobny znak towarowy dla towarów identycznych lub podobnych.

2. Na warunkach określonych w art. 122 może być również udzielone wspólne prawo ochronne z udziałem przedsiębiorcy uprawnionego do znaku wcześniejszego.

Art. 135. Udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy dla określonych towarów nie stanowi samoistnej podstawy do odmowy udzielenia prawa ochronnego na znak dla towarów identycznych lub podobnych innego przedsiębiorcy tylko dlatego, że zawiera on identyczne lub podobne oznaczenie odnoszące się do dóbr osobistych, w szczególności nazwisko właściciela.”;

11) w art. 143 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„O zgłoszeniu znaku towarowego Urząd Patentowy dokonuje ogłoszenia niezwłocznie po upływie 3 miesięcy od daty dokonania zgłoszenia.”;

12) w art. 147 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku udzielenia prawa ochronnego na wniosek o zamianę, na zgłoszenie krajowe, rejestracji znaku towarowego uzyskanej na warunkach określonych w przepisach Unii Europejskiej o wspólnotowym znaku towarowym, z tym że dla ustalenia wymagalności opłat dziesięcioletni okres ochrony znaku towarowego biegnie od daty złożenia wniosku o zamianę.”;

13) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Art. 148. Przy rozpatrywaniu zgłoszeń znaków towarowych przepisy art. 41, art. 42, art. 43 ust. 2 pkt 2 i ust. 3, art. 44 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 1 i 2, art. 48 i art. 55 stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 154 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) umieszczaniu tego znaku na towarach objętych prawem ochronnym lub ich opakowaniach, oferowaniu i wprowadzaniu tych towarów do obrotu, ich imporcie lub eksporcie oraz składowaniu w celu oferowania i wprowadzania do obrotu, a także oferowaniu lub świadczeniu usług pod tym znakiem;”;

15) w art. 156 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ich nazwisk lub adresu;”;

16) w art. 162:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3—6 otrzymują brzmienie:

„3. Prawo ochronne na wspólny znak towarowy może być przeniesione jako wspólne prawo ochronne na przedsiębiorców zrzeszonych w organizacji, o której mowa w art. 136. Umowa o przeniesienie prawa powinna określać zasady używania takiego znaku w takim zakresie, jaki jest przewidziany dla regulaminu, o którym mowa w art. 122 ust. 2.

4. Prawo ochronne na znak towarowy może być również przeniesione w stosunku do niektórych towarów, dla których prawo jest udzielone, jeżeli towary, dla których znak pozostaje zarejestrowany na rzecz zbywcy, nie są tego samego rodzaju. Z chwilą przeniesienia prawo to traktuje się jako niezależne od prawa przysługującego zbywcy.

5. Do ważności umowy o przeniesienie udziału we wspólnym prawie ochronnym jest potrzebna zgoda wszystkich współuprawnionych.

6. Przepisy ust. 1 oraz ust. 3—5 stosuje się odpowiednio do praw z dokonanego w Urzędzie Patentowym zgłoszenia, na które nie zostało jeszcze udzielone prawo ochronne.”;

17) w art. 165 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) z powodu kolizji ze znakiem towarowym powszechnie znanym, jeżeli przez okres pięciu kolejnych lat używania zarejestrowanego znaku towarowego, uprawniony do znaku towarowego powszechnie znanego, będąc świadomym jego używania, nie sprzeciwił się temu.”;

18) w art. 169:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) utraty przez znak znamion odróżniających przez to, że na skutek działań lub zaniedbań uprawnionego stał się w obrocie zwyczajowym oznaczeniem — składającym się wyłącznie z elementów, które mogą służyć w obrocie do oznaczania w szczególności rodzaju towaru, jego jakości, ilości, ceny, przeznaczenia, sposobu, czasu lub miejsca wytworzenia, składu, funkcji lub przydatności — w stosunku do towarów, dla których był zarejestrowany;”;

— dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) działań uprawnionego lub, za jego zgodą, osób trzecich, gdy znak towarowy może wprowadzać odbiorców w błąd, w szczególności co do charakteru, właściwości lub pochodzenia geograficznego towaru.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, Urząd Patentowy wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie prawa ochronnego na znak towarowy także na wniosek:

1) krajowych lub regionalnych organizacji, których celem statutowym jest ochrona interesów:

a) konsumentów,

b) przedsiębiorców;

2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

3) powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów.”;

19) w art. 178:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy oznaczenie geograficzne zostało zarejestrowane w trybie, o którym mowa w art. 4.”;

20) po art. 179 dodaje się art. 179¹ w brzmieniu:

„Art. 179¹. 1. Nie udziela się prawa z rejestracji na oznaczenie geograficzne, do którego stosuje się przepisy prawa Unii Europejskiej ustanowione dla ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia.

2. Zgłoszenia oznaczeń i nazw, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w Urzędzie Patentowym, który bada, czy zgłoszenie zostało sporządzone prawidłowo i jest zasadne.

3. Zgłoszenie uważa się za sporządzone prawidłowo i zasadne, gdy spełnia wymagania przewidziane prze-

- pisami, o których mowa w ust. 1. Przepis art. 180 stosuje się odpowiednio.
4. Po stwierdzeniu, iż zgłoszenie jest sporządzone prawidłowo i zasadne, Urząd Patentowy przekazuje zgłoszenie oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia wraz z wymaganymi dokumentami do Komisji Europejskiej i powiadamia o tym zgłaszającego.
5. Na warunkach i w zakresie określonych w przepisach wymienionych w ust. 1, od daty przekazania, o którym mowa w ust. 4, oznaczenia geograficzne i nazwy pochodzenia korzystają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z tymczasowej ochrony.
6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę specyfikacji wymienionego w ust. 1 oznaczenia.
7. Właściwym do rozpatrzenia sprzeciwu zarejestrowania, a także wniosku o unieważnienie rejestracji oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia, o których mowa w przepisach wymienionych w ust. 1, jest Urząd Patentowy.
8. Przy rozpatrywaniu zgłoszenia, wniosku lub sprzeciwu, o których mowa w ust. 2 oraz w ust. 6 i 7, przepisy art. 244 i 245 oraz 248 i 249 stosuje się odpowiednio.”;
- 21) nazwa tytułu V otrzymuje brzmienie:
„Opłaty, rejestry, dokumenty i ogłoszenia urzędowe”;
- 22) w tytule V nazwa działu II otrzymuje brzmienie:
„Rejestry i dokumenty”;
- 23) po art. 233 dodaje się art. 233¹ w brzmieniu:
„Art. 233¹. O zgłoszeniu wynalazku, wzoru użytkowego i znaku towarowego ogłasza się w „Biuletynie Urzędu Patentowego”.”;
- 24) art. 234 otrzymuje brzmienie:
„Art. 234. Inne niż wymienione w art. 232, art. 233 i art. 233¹ ogłoszenia określone w ustawie, akty o charakterze urzędowym oraz komunikaty zamieszcza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.”;
- 25) nazwa tytułu VI otrzymuje brzmienie:
„Strona, pełnomocnicy, terminy, środki zaskarżenia oraz informacje o zgłoszeniu w postępowaniu zgłoszeniowym i rejestrowym”;
- 26) w art. 235 uchyla się ust. 1;
- 27) w art. 244:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Od decyzji Urzędu Patentowego stronie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹—1⁴ w brzmieniu:
„1¹. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 1²—1⁴, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące rozpatrywania odwołania od decyzji.
1². Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wymaga uzasadnienia.
1³. Rozprawę przeprowadza się w przypadku, o którym mowa w art. 89 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, również na wniosek zgłaszającego.
1⁴. Do ponownego rozpatrzenia sprawy Prezes Urzędu Patentowego wyznacza eksperta.”;
- c) uchyla się ust. 2,
d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przepisy ust. 1 oraz ust. 1¹—1⁴ stosuje się odpowiednio do postanowień.”;
- 28) w art. 245 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Urząd Patentowy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo uchyla ją w całości lub w części i rozstrzyga co do istoty sprawy.”;
- 29) art. 249 otrzymuje brzmienie:
„Art. 249. 1. Prezes Urzędu Patentowego wyznacza eksperta do rozpatrzenia zasadności otrzymanej skargi.
2. W wyniku rozpatrzenia skargi Urząd Patentowy uwzględnia ją w całości albo przekazuje sądowi administracyjnemu odpowiedź na skargę wraz z aktami sprawy.”;
- 30) art. 252 i 253 otrzymują brzmienie:
„Art. 252. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Urzędem Patentowym stosuje się, z zastrzeżeniem art. 253, odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
Art. 253. 1. Przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego o terminach załatwiania sprawy nie stosuje się do rozpatrywania zgłoszeń dokonanych w celu uzyskania patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji.

2. Przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego o wznowieniu postępowania i stwierdzeniu nieważności decyzji nie stosuje się, jeżeli okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania bądź stwierdzenie nieważności decyzji mogą być podniesione w sporze o unieważnienie udzielonego patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji.”;

31) w art. 255:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Urząd Patentowy — w trybie postępowania spornego — rozstrzyga sprawę o:”,
- c) dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:
„2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, rozpatrują kolegia orzekające do spraw spornych.
3. Do spraw rozpatrywanych przez Urząd Patentowy w trybie postępowania spornego nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego o terminach załatwiania spraw. Urząd Patentowy dąży do rozstrzygnięcia sprawy w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku.
4. Urząd Patentowy rozstrzyga sprawę w trybie postępowania spornego w granicach wniosku i jest związany podstawą prawną wskazaną przez wnioskodawcę.”;

32) po art. 255 dodaje się art. 255¹—255¹² w brzmieniu:

- „Art. 255¹. 1. Postępowanie sporne w sprawach, o których mowa w art. 255 ust. 1 pkt 1—8, wszczyną się na pisemny wniosek.
2. Od wniosku o wszczęcie postępowania należy wnieść opłatę.
  3. Wniosek powinien zawierać:
    - 1) oznaczenie stron i ich adresy;
    - 2) zwięzłe przedstawienie sprawy;
    - 3) wyraźnie określone żądanie;
    - 4) wskazanie podstawy prawnej;
    - 5) wskazanie środków dowodowych;
    - 6) podpis wnioskodawcy i datę.
  4. Do wniosku należy dołączyć:
    - 1) pełnomocnictwo, jeżeli wniosek składa pełnomocnik;
    - 2) odpisy wniosku w liczbie odpowiadającej liczbie stron postępowania spornego;

3) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2.

5. Urząd Patentowy bada, czy wniosek o wszczęcie postępowania spornego spełnia wymogi formalne, o których mowa w ust. 3 i 4.
6. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, Urząd Patentowy wzywa wnioskodawcę do usunięcia usterek lub braków w terminie 30 dni pod rygorem umorzenia postępowania.

Art. 255². 1. Urząd Patentowy doręcza stronom postępowania spornego odpisy wniosku, wyznaczając jednocześnie termin do nadesłania pisemnej odpowiedzi na wniosek.

2. Strona wezwana do udzielenia odpowiedzi na wniosek dołącza do odpowiedzi odpisy w liczbie odpowiadającej liczbie stron postępowania spornego.

Art. 255³. 1. Po upływie terminu wyznaczonego stronie do udzielenia odpowiedzi na wniosek Urząd Patentowy wyznacza termin rozprawy, o czym zawiadamia strony lub ich pełnomocników, doręczając im jednocześnie odpis odpowiedzi na wniosek, jeżeli została udzielona.

2. W sprawach wymienionych w art. 255¹ ust. 6, w art. 255⁴, w art. 255⁵ ust. 2, w art. 255⁶ ust. 3, a także w przypadku przywrócenia terminu określonego w art. 255¹ ust. 6, Urząd Patentowy może orzekać na posiedzeniach niejawnych.

3. W zawiadomieniu o rozprawie określa się termin, miejsce i przedmiot rozprawy.

4. Zawiadomienie o rozprawie powinno być doręczone stronom nie później niż 7 dni przed wyznaczonym terminem.

Art. 255⁴. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że nie jest właściwy do rozpatrzenia wniosku w trybie postępowania spornego, wydaje w tej sprawie postanowienie.

2. Jeżeli wnioskodawca wycofał wniosek przed rozprawą, Urząd Patentowy wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Art. 255⁵. 1. Rozprawa jest jawna, chyba że postępowanie sporne dotyczy wynalazku tajnego lub wzoru użytkowego tajnego.

2. Jeżeli rozpatrzenie sprawy wymaga powoływania się przez strony na informacje prawnie chronione na podstawie odrębnych przepisów, jawność rozprawy może być wyłączona — w drodze postanowienia — w całości lub w części. Wyłączenie nie może obejmować obecności stron na rozprawie.

Art. 255⁶. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

2. Protokół powinien zawierać:

1) oznaczenie organu orzekającego, miejsca i daty posiedzenia, imiona i nazwiska członków składu orzekającego, protokolanta, stron, ich pełnomocników i ustawowych przedstawicieli oraz oznaczenie sprawy i wzmiankę co do tajności rozprawy;

2) przebieg rozprawy, w szczególności wnioski i twierdzenia stron, przebieg postępowania dowodowego, wymienienie zarządzeń i postanowień wydanych na rozprawie ze wzmianką o ich ogłoszeniu; zamiast podania wniosków i twierdzeń stron można w protokole powołać się na pisma przygotowawcze;

3) czynności stron, w szczególności ugodę, uznanie żądania, wycofanie, zmianę, rozszerzenie lub ograniczenie wniosku.

3. Strony mogą żądać sprostowania lub uzupełnienia protokołu, nie później jednak niż na następnym posiedzeniu, a po wydaniu decyzji — w terminie 30 dni od jej wydania.

Art. 255⁷. 1. Po przeprowadzeniu postępowania spornego Urząd Patentowy wydaje decyzję.

2. Decyzję podejmuje się zwykłą większością głosów.

3. Członek składu orzekającego, który nie zgadza się z rozstrzygnięciem sprawy, może złożyć zdanie odrębne wraz z pisemnym uzasadnieniem.

4. Zgłoszenie zdania odrębnego zaznacza się przy podpisie złożonym na decyzji przez zamieszczenie odpowiedniej wzmianki.

5. Zdanie odrębne nie podlega ogłoszeniu.

Art. 255⁸. 1. Decyzja powinna zawierać:

1) oznaczenie organu orzekającego;

2) datę wydania decyzji;

3) imiona i nazwiska członków składu orzekającego i protokolanta;

4) oznaczenie stron;

5) oznaczenie przedmiotu sprawy i jej rozstrzygnięcie;

6) powołanie podstawy prawnej rozstrzygnięcia;

7) rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania;

8) uzasadnienie faktyczne i prawne;

9) pouczenie o trybie zaskarżania;

10) podpisy członków składu orzekającego.

2. Pisemne uzasadnienie decyzji sporządza się z urzędu w terminie 30 dni od dnia jej ogłoszenia. Uzasadnienie podpisuje przewodniczący składu orzekającego i członek składu orzekającego, który sporządził uzasadnienie. Odpis decyzji wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom.

Art. 255⁹. 1. Decyzje Urzędu Patentowego podlegają ogłoszeniu, z zastrzeżeniem art. 255¹⁰ ust. 1.

2. Decyzję ogłasza się bezpośrednio po przeprowadzeniu rozprawy.

3. Ogłoszenie decyzji może być odroczone na czas do 2 tygodni, o czym przewodniczący składu orzekającego ogłasza, podając termin i miejsce ogłoszenia decyzji.

Art. 255¹⁰. 1. Postanowienia i decyzje wydane na posiedzeniu niejawnym nie podlegają ogłoszeniu.

2. Do postanowień i decyzji, o których mowa w ust. 1, przepis art. 255⁸ ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 255¹¹. Do postępowania spornego przed Urzędem Patentowym stosuje się odpowiednio przepisy art. 242 i 243.

Art. 255¹². Przepisy art. 255¹—255¹¹ stosuje się odpowiednio do spraw, o których mowa w art. 255 ust. 1 pkt 9, z wyłączeniem przepisów dotyczących wniosku o wszczęcie postępowania spornego.”;

33) w art. 256:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania spornego przed Urzędem Patentowym w sprawach nieuregulowa-

nych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹ w brzmieniu:

„3¹. W sprawach, o których mowa w art. 255³ ust. 2, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Termin do jego złożenia w przypadku decyzji wynosi 2 miesiące, a w przypadku postanowienia — 1 miesiąc od dnia doręczenia stronie decyzji lub postanowienia.”,

c) uchyla się ust. 4;

34) nazwa tytułu VIII otrzymuje brzmienie:

„Urząd Patentowy”;

35) w tytule VIII nazwa działu I otrzymuje brzmienie:

„Zadania i organizacja Urzędu Patentowego”;

36) w tytule VIII w dziale I skreśla się wyrazy „Rozdział 1. Zadania i organizacja Urzędu Patentowego”;

37) w art. 261 w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5¹ w brzmieniu:

„5¹) wydawanie „Biuletynu Urzędu Patentowego”;;”;

38) w art. 264 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do powołanych przez Prezesa Urzędu Patentowego ekspertów należy orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 261 ust. 2 pkt 2 i 3, a także w sprawach dokonywania wpisów do rejestrów.”;

39) w art. 265 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) składanie wniosków i wyrażanie opinii co do zadań w zakresie rozpatrywania wpływających zgłoszeń oraz co do środków potrzebnych na ich wykonanie;;”;

40) po art. 265 dodaje się art. 265¹ w brzmieniu:

„Art. 265¹. Pracownicy Urzędu Patentowego na stanowiskach urzędniczych, z wyłączeniem ekspertów, asesorów oraz aplikantów eksperckich, są członkami korpusu służby cywilnej.”;

41) w tytule VIII wyrazy „Rozdział 2. Aplikacja ekspercka. Uprawnienia i obowiązki eksperta” zastępuje się wyrazami „Dział II. Eksperci, asesorzy i aplikanci eksperccy”;

42) w art. 266 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od aplikanta eksperckiego, który powinien posiadać znajomość więcej niż jednego języka obcego, można nie wymagać znajomości jednego z potrzebnych języków, jeżeli brak ten uzupełni on w czasie przeznaczonym na aplikację.”;

43) art. 267 otrzymuje brzmienie:

„Art. 267. 1. Prezes Urzędu Patentowego organizuje nabór na aplikację przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu Patentowego, a także przez opublikowanie go w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.

2. Prezes Urzędu Patentowego przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne. Kandydaci powinni posiadać wyższe wykształcenie i spełniać wymagania, o których mowa w art. 266 ust. 2 i 3.

3. Aplikacja trwa 3 lata, z tym że w uzasadnionych przypadkach, na wniosek aplikanta eksperckiego, może być skrócona do 1 roku i 6 miesięcy.

4. Stosunek pracy aplikanta eksperckiego nawiązuje Prezes Urzędu Patentowego na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

5. Aplikantowi eksperckiemu może być powierzane wykonywanie określonych czynności związanych z orzekaniem, bez prawa podejmowania decyzji.

6. Aplikacja kończy się egzaminem. Powtórny egzamin może być złożony tylko raz, nie wcześniej niż po 6 miesiącach i nie później niż po roku od daty pierwszego egzaminu.

7. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Prezesa Urzędu Patentowego. Za udział w pracach komisji przysługuje wynagrodzenie.

8. W przypadku nieprzystąpienia, bez usprawiedliwienia, do egzaminu lub niezdania powtórnego egzaminu Urząd Patentowy rozwiązuje z aplikantem eksperckim, za wypowiedzeniem, umowę o pracę.

9. Za naruszenie obowiązków służbowych aplikant ekspercki odpowiada dyscyplinarnie. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej stosuje się odpowiednio art. 273.”;

44) w art. 270 uchyla się ust. 8;

45) w art. 271:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Tworzy się fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w pracy ekspertów, asesorów i aplikantów eksperckich w wysokości 3 % planowanych środków na ich wynagrodzenia osobowe. Wielkość odpisu na fundusz

nagród może być podwyższona przez Prezesa Urzędu Patentowego w ramach posiadanych środków na te wynagrodzenia.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, mnożniki kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1, jako podstawy do ustalenia wynagrodzenia zasadniczego na stanowiskach ekspertów, asesorów i aplikantów eksperckich oraz stawek dodatku za wieloletnią pracę oraz dodatku funkcyjnego, z uwzględnieniem powierzanego zakresu uprawnień oraz stanowiska.”;

46) po art. 272 dodaje się art. 272¹ w brzmieniu:

„Art. 272¹. 1. Do ekspertów i aplikantów eksperckich mają odpowiednio zastosowanie przepisy art. 62 i art. 69 ust. 3, a do aplikantów eksperckich również przepisy art. 83, art. 84 i art. 87 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.¹).

2. W sprawach wynikających ze stosunku pracy ekspertów i aplikantów eksperckich nieuregulowanych w ustawie i przepisach wskazanych w ust. 1 stosuje się ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²).

47) w tytule VIII wyrazy „Rozdział 3” zastępuje się wyrazami „Dział III”;

48) w art. 274 w ust. 6 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) odmowy złożenia ślubowania;

5) prawomocnego skazania za przestępstwo popełnione umyślnie.”;

49) w tytule VIII uchyla się rozdział 4;

50) w tytule VIII wyrazy „Dział II” zastępuje się wyrazami „Dział IV”;

51) art. 279—282 otrzymują brzmienie:

¹) Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 i 2257.

²) Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081.

„Art. 279. 1. Kolegia orzekające do spraw spornych, zwane dalej „kolegiami”, działają w Urzędzie Patentowym.

2. Kolegia rozpatrują sprawy należące do ich właściwości w składzie: przewodniczący kolegium i dwaj członkowie kolegium. W sprawach zawitych można wyznaczyć skład pięcioosobowy.

Art. 280. 1. Przewodniczącym kolegium może być pracownik Urzędu Patentowego, który:

1) ma obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych;

2) jest nieskazitelnego charakteru;

3) nie był karany za przestępstwo umyślne;

4) ukończył wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;

5) odbył aplikację sędziowską, radcowską, adwokacką, prokuratorską albo jest profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, albo też przez dziesięć lat pozostawał w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego.

2. Do przewodniczących kolegium stosuje się przepisy o ekspertach, z tym że są oni zwolnieni z odbycia aplikacji, o której mowa w art. 266 ust. 1.

3. W skład kolegium, oprócz przewodniczącego kolegium, wchodzi jako jego członkowie: jeden ekspert upoważniony do orzekania w sprawach spornych przez Prezesa Urzędu Patentowego oraz jeden przedstawiciel organizacji, o których mowa w art. 9, wyznaczony z listy przedstawicieli, uzgodnionej z Prezesem Urzędu Patentowego przez te organizacje, zwany dalej „przedstawicielem”.

4. Jeżeli wyznaczono kolegium pięcioosobowe, oprócz przewodniczącego kolegium w jego skład wchodzi dwóch ekspertów oraz dwóch przedstawicieli.

5. Przedstawicielem nie może być czynny zawodowo rzecznik patentowy.

Art. 281. 1. Obsługę kolegiów sprawuje wyodrębniona komórka organizacyjna Urzędu Patentowego.

2. Kierownik komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, wyznaczony przez Prezesa Urzędu Patentowego:

- 1) zarządza skompletowanie akt niezbędnych do wyznaczenia posiedzenia niejawnego lub rozprawy, a w razie potrzeby innych dowodów;
- 2) wyznacza skład orzekający w sprawie;
- 3) zarządza doręczenie stronie przeciwnej odpisów wniosku z załącznikami w celu przedstawienia odpowiedzi na wniosek;
- 4) wyznacza termin posiedzenia niejawnego lub rozprawy, w którym sprawa ma być rozpatrzona;
- 5) zarządza zawiadomienie o rozprawie stron i innych osób, których udział na rozprawie jest niezbędny.

Art. 282. 1. Przedstawicielom wyznaczonym do orzekania w sprawach spornych i pozostającym w stosunku pracy przysługuje zwolnienie od pracy na czas udziału w posiedzeniach kolegiów, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

2. Przedstawicielom, którzy biorą udział w pracach kolegiów i nie pozostają w stosunku pracy, wypłaca się rekompensatę za udział w pracach kolegiów.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia wysokości rekompensaty, o której mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności rodzaje wykonywanych czynności przy przygotowywaniu i rozpatrywaniu spraw.
4. Przedstawiciele zamieszkali poza siedzibą Urzędu Patentowego otrzymują diety oraz kwoty stanowiące zwrot kosztów, według zasad ustalonych w przepisach o wysokości oraz warunkach ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;

52) w art. 296 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) znaku identycznego lub podobnego do zarejestrowanego znaku towarowego w odniesieniu

do towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem towarowym zarejestrowanym;”;

53) w art. 297 uchyla się ust. 2;

54) art. 301 otrzymuje brzmienie:

„Art. 301. Uprawniony do znaku towarowego powszechnie znanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może żądać, z zastrzeżeniem art. 165 ust. 1 pkt 3, zaprzestania używania znaku identycznego lub podobnego w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych, gdy używanie takie może wprowadzać odbiorców w błąd co do pochodzenia towaru.”;

55) w art. 302 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do oznaczeń geograficznych stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 186, przepisy art. 296—298.”;

56) w art. 305 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca przestępstwa określonego w ust. 1 podlega grzywnie.”.

Art. 2. Postępowanie przed Urzędem Patentowym, wszczęte w Izbie Odwoławczej i niezakończony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, toczy się według przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Postępowanie sporne przed Urzędem Patentowym, wszczęte i niezakończony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, toczy się według przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 271 ust. 5 i art. 282 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Do ekspertów, asesorów i aplikantów eksperckich zatrudnionych w Urzędzie Patentowym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Przepisy art. 1 pkt 1, 9 lit. d, pkt 12, 19 lit. b oraz pkt 20 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*